

organów państwowych nie podporządkowanych radom narodowym.

3. Ogłoszenia jednostek gospodarki uspołecznionej oraz osób prywatnych są zamieszczane w dzienniku urzędowym, jeżeli obowiązujące przepisy tego wymagają.

§ 4. 1. Na każdym numerze dziennika urzędowego oznacza się dzień jego wydania.

2. Moc obowiązująca aktów określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 rozpoczyna się w terminie w aktach tych podanych, a w braku takiego terminu — z dniem wydania dziennika urzędowego, w którym ogłoszono akt.

3. Przepis ust. 2 ma również zastosowanie do aktów określonych w § 3 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, jeżeli moc obowiązująca tych aktów jest zależna od ich ogłoszenia.

§ 5. W razie potrzeby stwierdzonej przez radę narodową bądź jej prezydium uchwały rady narodowej i jej prezydium niezależnie od ogłoszenia w dzienniku urzędowym podlegają ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

§ 6. Jeżeli w myśl przepisów szczególnych uchwała rady narodowej bądź jej prezydium wymaga zatwierdzenia bądź wyrażenia zgody przez organ nadrzędny, uchwała przed jej zatwierdzeniem bądź wyrażeniem zgody nie podlega ogłoszeniu.

§ 7. 1. Dziennik urzędowy redaguje zespół redakcyjny powołany przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej. W szczególności do zadań zespołu redakcyjnego należy ustalenie, czy akt przeznaczony do ogłoszenia w dzienniku urzędowym odpowiada warunkom ogłoszenia i czy nie zachodzą przeszkody prawne do jego ogłoszenia.

2. Za udział w pracach zespołu redakcyjnego członkom zespołu przysługuje wynagrodzenie na zasadach i w wysokości, określonych w przepisach w sprawie trybu powoływa-

nia komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

§ 8. 1. Akty przeznaczone do ogłoszenia w dzienniku urzędowym przesyła się w oryginale do zespołu redakcyjnego.

2. Przygotowany do druku tekst dziennika urzędowego zespół redakcyjny przedstawia przewodniczącemu prezydium wojewódzkiej rady narodowej bądź z upoważnienia przewodniczącego — członkowi prezydium do akceptacji.

§ 9. Akt ogłoszony w dzienniku urzędowym może być uchylony, zmieniony lub sprostowany tylko przez ogłoszenie odpowiedniego aktu w dzienniku urzędowym.

§ 10. 1. Prezes Rady Ministrów określi w drodze zarządzenia organy państwowe, które będą bezpłatnie otrzymywały dziennik urzędowy.

2. Do czasu wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, obowiązują w tym zakresie przepisy dotychczasowe.

§ 11. Prezydium rad narodowych wszystkich stopni oraz podporządkowane im organy administracji państwowej obowiązane są udostępniać ludności bezpłatnie przeglądanie dziennika urzędowego.

§ 12. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wojewódzkich rad narodowych oraz ich prezydiów stosuje się odpowiednio do rad narodowych miast wyłączonych z województw oraz do prezydiów tych rad.

§ 13. Tracą moc przepisy w przedmiocie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

79

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 marca 1958 r.

w sprawie warunków i trybu nabycia uprawnień do używania tytułu oficera dyplomowanego.

Na podstawie art. 26 ust. 2, art. 93 i art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oficerowie do stopnia pułkownika (komandora) włącznie, którzy uzyskali tytuł oficera dyplomowanego, mogą używać określenia „dyplomowany” bezpośrednio po określeniu stopnia oficerskiego (np. major dyplomowany — w skrócie: mjr dypl.).

§ 2. Tytuł oficera dyplomowanego przysługuje oficerom, którzy ukończyli studia wyższe w Akademii Sztabu Generalnego imienia Generała Broni Karola Świerczewskiego i uzyskali dyplom ukończenia tych studiów.

§ 3. 1. Tytuł oficera dyplomowanego przysługuje również oficerom, którzy ukończyli studia wyższe o kierunku dowódczym wojsk łączności w Wojskowej Akademii Technicznej imienia Jarosława Dąbrowskiego i uzyskali dyplom ukończenia tych studiów.

2. Oficerom, którzy do 1939 r. ukończyli Wyższą Szkołę Wojenną lub Wyższą Szkołę Intendentury, przywraca się prawo do używania tego tytułu.

§ 4. Tytuł oficera dyplomowanego uzyskują również oficerowie, którzy odbyli wyższe studia wojskowe za granicą i uzyskali dyplom ukończenia tych studiów:

- 1) w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich:
  - a) w Wyższej Akademii Wojskowej imienia Woroszyłowa,
  - b) w Akademii imienia Frunze,
  - c) w innych akademiach wojskowych — w przypadku ukończenia studiów na fakultetach o specjalności dowódczej;
- 2) w Republice Czechosłowackiej w Akademii imienia Klementa Gottwalda.

§ 5. 1. Minister Obrony Narodowej może na wniosek oficerów, którzy ukończyli studia w innych akademiach wojskowych za granicą niż wymienione w § 4, złożony drogą służbową przez Szefa Departamentu Kadry Ministerstwa Obrony Narodowej, przyznać prawo do używania tytułu oficera dyplomowanego, jeżeli program ukończonych przez oficera studiów odpowiada programowi studiów Akademii Sztabu Generalnego imienia Generała Broni Karola Świerczewskiego.

2. Do wniosku oficer powinien dołączyć odpis posiadanego dyplomu ukończenia studiów.

§ 6. Tytuł oficera dyplomowanego nie przysługuje oficerom, którzy ukończyli kursy doskonalenia oficerów lub wyższe akademickie kursy organizowane przy akademiach wojskowych.

§ 7. 1. Prawo do używania tytułu oficera dyplomowanego przez oficerów wymienionych w §§ 2—5 stwierdza Szef Departamentu Kadr Ministerstwa Obrony Narodowej przez wydanie na ich wniosek odpowiedniego zaświadczenia na podstawie przedstawionych dokumentów.

2. Oficerowie, którzy ukończą wyższe studia w Akademii Sztabu Generalnego imienia Generała Broni Karola Świer-

czewskiego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nabywają prawo do używania tytułu oficera dyplomowanego z dniem uzyskania dyplomu ukończenia tych studiów.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Wicha*

80

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 marca 1958 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych przez repatriantów z drobnych zakładów rzemieślniczych i przemysłowych, pracy chałupniczej oraz przemysłu ludowego i domowego.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449 i z 1955 r. Nr 22, poz. 139), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie zwolnienia od podatków nowo zakładanych drobnych zakładów rzemieślniczych i chałupniczych oraz przemysłu ludowego i domowego (Dz. U. Nr 60, poz. 289), zwanego dalej „rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1956 r.”, rozciąga się na przychody repatriantów, którzy powrócili do kraju po dniu 31 lipca 1956 r., osiągnięte:

- 1) z drobnych zakładów przemysłowych, uruchomionych w czasie od dnia 1 kwietnia 1957 r. do dnia 31 lipca 1959 r. na terenach określonych w § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1956 r.;
- 2) z drobnych zakładów rzemieślniczych, drobnych zakładów przemysłowych, pracy chałupniczej, przemysłu ludowego i domowego, uruchomionych w czasie od dnia 1 kwietnia 1957 r. do dnia 31 lipca 1959 r. — na tere-

nach określonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1956 r. w miejscowościach o liczbie mieszkańców ponad 10.000, z tym że w przypadku tym okres zwolnienia ogranicza się do jednego roku;

3) z drobnych zakładów rzemieślniczych, pracy chałupniczej, przemysłu ludowego i domowego, uruchomionych w czasie od dnia 1 sierpnia 1958 r. do dnia 31 lipca 1959 r. na terenach i w warunkach określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1956 r.

2. Za drobne zakłady przemysłowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się zakłady, w których nie zatrudnia się ani pracowników, ani członków rodziny, a jeżeli chodzi o zakłady uruchomione na obszarze określonym w § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1956 r. — zatrudnia się nie więcej niż jednego pracownika najemnego lub jednego członka rodziny. Małżonka nie zalicza się do osób zatrudnionych.

3. Przekształcenie pracy chałupniczej lub przemysłu domowego albo ludowego w drobny zakład przemysłowy bądź odwrotnie nie stoi na przeszkodzie do korzystania z przyznanego zwolnienia od podatków.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

81

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 marca 1958 r.

w sprawie dodatków funkcyjnych dla sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów sądowych.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 1957 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 54, poz. 262) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sędziowie i asesory sądów powszechnych, sędziowie sądów ubezpieczeń społecznych oraz członkowie Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, którym powierzono pełnienie funkcji w Ministerstwie Sprawiedliwości, otrzymują dodatki funkcyjne przewidziane w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 94 z późniejszymi zmianami) w następującej wysokości:

- 1) dyrektor departamentu, radca ministra — stawka 1,
- 2) wicedyrektor departamentu — stawka 2,
- 3) naczelnik wydziału, wizytator sądów, starszy inspektor, starszy radca do spraw. . . — stawka 3—2.

§ 2. Pracownicy sądowi wymienieni w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji w Centralnym Zarządzie Więziennictwa, otrzymują dodatek funkcyjny według zasad stosowanych w Centralnym Zarządzie Więziennictwa i w wysokości odpowiadającej sumie dodatku przewidzianego dla zajmowanego stanowiska i dodatku więziennego, przysługujących funkcjonariuszom Służby Więziennej zajmującym takie same stanowiska.

§ 3. Pracownikom sądowym wymienionym w § 1, którym powierzono funkcję dyrektora Ośrodka Doskonalenia Kadr Sędziowskich i Prokuratorskich im. T. Duracza w Warszawie, przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości 350—500 zł miesięcznie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1957 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *St. Walczak*